

ligt att även Stockholms högskola får möjlighet att tillbygga sitt kårhus.

Studentkåren har till oss uppgett att den, därest garantier erhållas att kåren för den slutliga finansieringen får begärt anslag, beräknar kunna under byggnadstiden sköta finansieringen i huvudsak med hjälp av egna medel och donationsmedel.

För studentkåren skulle det därför vara till fyllest att för budgetåret 1957/58 som en första etapp erhålla ett mindre statsanslag.

Under återopande av vad som ovan anförts hemställa vi,

att riksdagen må såsom ränte- och amorteringsfritt lån till Stockholms högskolas studentkår, som en första del av ett totalt statsanslag på 2 250 000 kronor för tillbyggnad av studentkårens kårhus, för budgetåret 1957/58 anvisa ett investeringsanslag av 100 000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1957

<i>Elis Håstad</i>	<i>Harald Hallén</i>	<i>Olle Dahln</i>
<i>Gunnar Heckscher</i>	<i>James I. A. Dickson</i>	<i>Harry Wahrendorff</i>
<i>Nancy Eriksson</i>	<i>Stellan Arvidsson</i>	<i>Folke Nihlfors</i>

Nr 441

Av herr **Nihlfors**, om inrättande av en personlig intendenttjänst vid naturhistoriska riksmuseet för e. o. intendenten **Herman Persson**.

Vid en anmälan av Vetenskapsakademiens anslagsäskanden för budgetåret 1955/56 föreslog föredragande departementschefen, att å personalförteckningen för naturhistoriska riksmuseet skulle uppföras en personlig intendenttjänst i lönegrad Ce 27 för dåvarande museiassistenten i Ce 25 vid paleobotaniska avdelningen, filosofie doktorn Herman Persson. Detta blev också riksdagens beslut.

Departementschefen citerade ett uttalande, som vittnar om det erkännande Persson vunnit inom internationella fackkretsar. Det är lätt att anföra ytterligare sådana. Sålunda ägnades Persson på sin 60-årsdag för några år

sedan hyllningsartiklar i såväl den franska tidskriften *Revue Bryologique et Lichénologique* som den amerikanska *The Bryologist*. Vid den åttonde internationella botanistkongressen i Paris 1954 erbjöds han men avböjde posten som president i den bryologiska sektionen. 1955 erhöll han en hedrande inbjudan från Stanford University i USA att under ett års tid bedriva forskningar där.

Intendentbefattningarna vid riksmuseet — såväl ordinarie som extra-ordinarie — uppfördes vid 1952 års tjänstförteckningsrevision i 29 lönegraden. Vid riksdagens bifall till Kungl. Maj:ts ovannämnda förslag blev den personliga intendentbefattningen för dr Persson den enda som hänfördes till 27 lönegraden. Några särskilda skäl för denna avvikelse har icke anförts av departementschefen.

Såsom framgick av departementschefens referat av handlingarna i ärendet (i statsverkspropositionen år 1955) är redan de på Persson ankommande arbetsuppgifterna vid riksmuseet av den art, att hans tjänst hör hemma i samma lönegrad som övriga intendenttjänster vid museet. Lägges härtill de särskilda omständigheter, vilkas betydelse erkänts genom departementschefens dåvarande förslag att för Persson inrätta en personlig tjänst, synes tvekan icke kunna råda om att den för honom gällande lönegradsplaceringen är för låg.

Vetenskapsakademien har också fyra gånger tidigare, senast förra året, för Persson föreslagit en löneställning motsvarande övriga intendenters. Frågan har även vid vårriksdagarna 1952, 1953, 1954, 1955 och 1956 varit föremål för motioner i båda kamrarna.

Riktigast hade varit att för Persson inrätta en personlig tjänst i lönegraden Ca 29. För att icke onödigtvis komplicera frågan inskränker jag mig dock till att framhålla, att tjänsten bör placeras i Ce 29 och att ytterligare dröjsmål härmed icke synes rimligt. Den kostnadsökning, som skulle uppstå vid bifall till detta förslag, kan uppskattas till 1 800 à 1 900 kronor.

Under hänvisning till det anförda hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta dels att för e. o. intendenten Herman Persson skall i personalförteckningen för naturhistoriska riksmuseet uppföras en personlig intendenttjänst i lönegraden Ce 29, dels att förhöja museets avlöningsstat med ett belopp av 1 900 kronor.

Stockholm den 26 januari 1957

Folke Nihlfors